

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Bohuslava Hnízдила v právní věci žalobce: **TJ Sokol Dolní Beřkovice**, se sídlem Nádražní 263, Dolní Beřkovice, zastoupeného JUDr. Vladimírem Hlinčíkem, advokátem se sídlem Ženíškova 2124/8, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství**, Zborovská 11, Praha 5, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 9. 2007, č.j. 123137/2007/KÚSK/OŽP/Št, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 6. 3. 2008, č. j. 10 Ca 345/2007 – 35,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadl žalobce (dále též „stěžovatel“) v záhlaví uvedené usnesení Městského soudu v Praze, kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje, ze dne 14. 9. 2007, č. j. 123137/2007/KÚSK/OŽP/Št. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce proti výroku rozhodnutí Městského úřadu Mělník, ze dne 2. 7. 2007, č. j. 2603/ZP/06/DIMA, jímž byla stěžovateli uložena pokuta ve výši 7000 Kč, a současně zrušil výrok tohoto rozhodnutí, jímž bylo stěžovateli uloženo provedení náhradních opatření, a věc v této části vrátil prvoinstančnímu orgánu k novému projednání.

Městský soud v Praze ze správního spisu zjistil, že napadené rozhodnutí bylo stěžovateli doručeno dne 18. 9. 2007. Zásilku za stěžovatele převzal pan G., který převzetí zásilky stvrdil na poštovní dodejce svým podpisem a otiskem razítka stěžovatele.

Dvouměsíční lhůta pro podání žaloby v daném případě uplynula v pondělí dne 19. 11. 2007. Žaloba je datována teprve dnem 20. 11. 2007, k poštovní přepravě byla předána dne 22. 11. 2007 a krajskému soudu doručena dne 23. 11. 2007. Z uvedeného vyplývá, že lhůta dvou měsíců uplynula marně. Soud proto žalobu odmítl.

Podanou kasační stížností napadl stěžovatel usnesení Městského soudu v Praze z důvodu podle ust. § 103 odst. 1 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Uvedl, že žalovaný mu napadené rozhodnutí doručoval do vlastních rukou prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Pan H. G., sekretář oddílu kopané TJ Sokol Dolní Beřkovice, který písemnost dne 18. 9. 2007 přijal, však nebyl osobou, která by byla v souladu s ust. § 21 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, oprávněna písemnost doručovanou do vlastních rukou převzít, neboť nebyl oprávněn činit úkony jménem právnické osoby podle ust. § 30 správního řádu, resp. ust. § 21 zákona č. 99/1993 Sb., občanského soudního řádu, ani nebyl statutárním orgánem k převzetí písemnosti pověřen. Na tom nic nemění skutečnost, že pan G. byl ochoten zásilku převzít a její převzetí stvrdil na poštovní dodejce svým podpisem a otiskem razítka stěžovatele. Tento postup by podle stěžovatele odpovídal doručování podle ust. § 21 odst. 4 správního řádu, tedy doručování nikoli do vlastních rukou. Stěžovatel sice měl možnost seznámit se s obsahem správního rozhodnutí, avšak pan G. jej nesprávně informoval o datu přijetí rozhodnutí tak, že nastalo dne 25. 9. 2007. V důsledku toho stěžovatel zmeškal zákonnou lhůtu k podání žaloby. Domnívá se však, že by důsledky nesprávného postupu při doručování rozhodnutí neměly jít k jeho tíži. V daném případě měla být písemnost uložena podle ust. § 23 odst. 2 správního řádu, neboť pan G. nebyl osobou, které by bylo možné doručit, a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle ust. § 21 správního řádu. Podle stěžovatele by takto nebylo rozhodnutí doručeno dne 18. 9. 2007, ale ve lhůtě následujících 10 dnů. Stěžovatel by lhůtu k podání žaloby nezmeškal, neboť by nebyl závislý na nesprávné informaci o datu doručení správního rozhodnutí od osoby neoprávněné k jejímu převzetí, resp. pokud by lhůtu zmeškal i v takovém případě, nemohl by se dovolávat nezákonného postupu při doručování. Na základě uvedeného stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud usnesení Městského soudu v Praze zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení Městského soudu v Praze z hlediska uplatněného stížního bodu a po posouzení věci dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Podle ust. § 21 odst. 2 správního řádu jsou písemnost, která se právnické osobě doručuje do vlastních rukou, oprávněny převzít orgány a osoby uvedené v ust. § 30 správního řádu nebo jiné osoby, které byly pověřeny písemností přijímat.

Nejvyšší správní soud neshledal pochybení ani v postupu žalovaného, ani v postupu držitele poštovní licence. Žalovaný písemnost zaslal na adresu „TJ Sokol Dolní Beřkovice, Nádražní 263, 277 01 Dolní Beřkovice,“ a na této adrese ji převzal pracovník,

který ji kromě svého příjmení a podpisu opatřil i otiskem razítka stěžovatele jako právnické osoby. Za této situace držitel poštovní licence nepochybil, jestliže tuto osobu považoval za toho, kdo je oprávněn za stěžovatele přijímat písemnosti, a dále již nezkoumal, zda má pracovník příslušné pověření či zda je např. statutárním orgánem právnické osoby. Je věcí právnické osoby zajistit, aby převzetí písemnosti doručované do vlastních rukou nemohla v místě jejího sídla učinit jiná osoba, než která je k tomu oprávněna podle ust. § 21 správního řádu.

Podle Nejvyššího správního soudu nelze mít v projednávaném případě pochybnosti o řádném doručení rozhodnutí žalovaného i vzhledem k tomu, že pan G. rovněž převzal dne 11. 7. 2007 prvoinstanční správní rozhodnutí a dále veškeré soudní písemnosti: Dne 11. 12. 2007 jmenovaný převzal usnesení Městského soudu v Praze č. j. 10 Ca 345/2007 - 15, ze dne 6. 12. 2007, jímž byl stěžovatel vyzván k osvědčení, že je právnickou osobou, a usnesení č. j. 10 Ca 345/2007 - 16, z téhož dne, jímž byl stěžovatel vyzván k zaplacení soudního poplatku, dále dne 21. 2. 2008 převzal poučení stěžovatele jako účastníka řízení v souladu s ust. § 8 odst. 5 s. ř. s. a ust. § 51 s. ř. s., a vyjádření žalovaného, a konečně dne 11. 3. 2008 převzal samotné usnesení Městského soudu v Praze o odmítnutí žaloby. Uvedené písemnosti pan G. převzal poté, co byly z důvodu nezastižení adresáta uloženy u provozovatele poštovních služeb. Nejvyšší správní soud proto posoudil tvrzení stěžovatele, že rozhodnutí žalovaného převzala neoprávněná osoba, jako nevěrohodné.

Nejvyšší správní soud dodává, že pokud by přisvědčil stěžovateli, že pan G. nebyl osobou oprávněnou k převzetí písemností doručovaných do vlastních rukou stěžovatele, nebylo by možné rozhodnutí správních orgánů ani usnesení Městského soudu v Praze o odmítnutí žaloby považovat za doručené, a žalobu i kasační stížnost stěžovatele by bylo nutno odmítnout jako předčasně podané.

Nejvyšší správní soud uzavřel, že napadené usnesení Městského soudu v Praze netrpí nezákonností z důvodu tvrzeného stěžovatelem podle ust. § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Městský soud v Praze rozhodl v souladu se zákonem, jestliže žalobu odmítl jako opožděně podanou, když vycházel z toho, že stěžovateli bylo napadené rozhodnutí doručeno dne 18. 9. 2007, a žaloba tak byla podána po uplynutí zákonné dvouměsíční lhůty. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá tudíž právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ze zákona (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Žalovaný měl ve věci úspěch, nevznikly mu však náklady řízení o kasační stížnosti přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti. Soud mu proto právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. července 2008

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu